

ligt lader sig bevare med et bestemt Ja eller Nei, men jeg vilde dog være tilbøielig til at svare Ja, forudsat at denne Afgift har den samme historiske Oprindelse som al den øvrige Smaaredsel. Dette Svar er ganske vist mindre afgjørende end de øvrige, men da Loven, som sagt, ikke hører ind under mig, og dette Punkt heller ikke har været berørt i de nævnte 68 Skrivelser, har jeg ikke havt nogen Opfordring til specielt at studere det; Besvarelsen vil beroe paa, hvorledes det forholder sig med den gamle Tiendeanordning af 1810, hvor dette Forhold er berørt, men i det Hele taget har det en saa sædvansmæssig Oprindelse, at jeg, naar jeg endelig skal svare, vil være tilbøielig til at sige: „So, disse Tiff maae regnes med“.

Tscherning: Jeg skal tage mig den Frihed at gjøre den ærede Indenrigsminister opmærksom paa, at hans Svar paa Spørgsmaalet om Tiffetienden dog neppe vil holde Stik. Der er nemlig det Eiendommelige ved denne Tiende, at den hdes af Personer, uden at der bagved dem staaer nogen Gjenstand, der kan komme til at fyldestgjøre den Forpligtelse, som de paatage sig ved Afløsningen. Hvorledes skal en Tiffetiende, hvad enten den er sædvansmæssig eller pligtmæssig, afløses? Skulde den det, maatte den paa en vis Maade falde som en Kapitalbyrde paa den Paagældende, der har ydet Samme, saaledes, at den blev til en Rente, som Yderen skulde svare af denne Kapital; men det kan man dog neppe forlange. Spørgsmaalet stiller sig altsaa overordentlig vanskelig.

Madsen: Jeg skal tillade mig at gjøre den høitagtede Indenrigsminister opmærksom paa, at det meget ofte er Tilfældet, at de, som have kunnet yde Tiffene, medens de vare rørice og raske og kunde udøve deres Dont som Tiffere, senere kunne være blevne meget uformuende, endog i den Grad, at de modtage Undersøttelse af Fattigtassen. Loven bestemmer nu, saavidt jeg erindrer, at Smaaredsel skal afløses saaledes, at den fastsættes til noget Bestemt for hver Eiendom, men i det foreliggende Tilfælde er der ikke nogen Eiendom, hvorpaa Byrden kan lægges; naar vedkommende Tiffere ere blevne uformuende, have de ikke

Noget at betale med, og vedkommende Tiendeberettigede kan altsaa ikke faae Noget. Skulde Tiffetienden afløses, vilde det vel være det Naturlige, at den kom til at hvile paa Tifferbaaden eller dens Eier; paa anden Maade kan det efter min Mening ikke stee efter rimelige Grundsætninger. Jeg takker iøvrigt den høitagtede Indenrigsminister for det Svar, han har givet paa min Forespørgsel; thi naar han hylber den Anstuelse, at Formanden skal lægge en bestemt Plan, saaledes at denne omfatter flere Kommuner i en og samme Egn, som han medtager paa en og samme Reise, saa vil dette betydeligt formindste Udgifterne til Befordringen, og saa vil det Hele udjevne sig af sig selv. Det er rigtignok blevet mig sagt, at nogle Formænd for disse Afløsningskommissioner vel have lagt en Plan og taget flere Kommuner med paa samme Reise, men at de desuagtet for hvert enkelt Sogns Vedkommende have beregnet sig Befordringsudgifter fra deres Hjem til Sognet og igjen fra Sognet tilbage til deres Hjem. Dette anseer jeg for en Ubillighed, og jeg haaber heller ikke, at den Fremgangsmaade vil vinde Anerkjendelse.

Indenrigsministeren: I alle det Slags Spørgsmaal har Indenrigsministeriet bestemt holdt paa, at der kun maa beregnes Godtgjørelse for Befordringsudgifter for den virkelig tilbagelagte Reise og ikke for en digtet Reise ud og en digtet Reise hjem; men ganske vist kunne Udgifterne stundom, naar Vedkommende har maattet reise frem og tilbage eller endog har maattet tage til en Rjbstad for der at overnatte, beregnes til mere end for Afstanden fra Sogn til Sogn.

Hvad Tiffene angaae, troer jeg, at det efter den Maade, hvorpaa jeg svarede, er rigtigst at lade dem seile deres egen Sø. Strengt taget høre de jo ind under Kirke- og Underviisningsministeriet, ikke blot som Arvegods efter St. Peter, men ogsaa ifølge Lovens Bud.

S. Pedersen: Da Spørgsmaalet om Befordringsgodtgjørelse er kommet frem, skal jeg tillade mig at udbede mig en Oplysning om et Forhold, hvormed jeg har havt Leilighed til at gjøre mig bekendt, og som angaaer noget